

нашите предци, славни, високоучени и трудолюбивы, — да развѣе тѣвнѣтъ мъгълъ, коя то е за толкова години надъ тѣхъ лежала, и распрѣсни мрачевинѣтъ, коя то ги е до сега ѿ насъ закрывала, пакъ така да ги ясно и образно, кѣто въ оглѣдало, предъ очитени, кѣто наши, и предъ цѣлыятъ Славенскій свѣтъ, кѣто тѣхны духовны просвѣтителы, извади. На истинѣ голѣмо е предприятіето му, обаче съ неусипните си трудове, вече е дошълъ до средъ пѣтътъ; а ако го Богъ поживи, испълни ще си желаніето. —

Намѣреніето на тоя знаменитъ старославенскій испытатель съ това нѣгово дѣло е двоино: първо, да насъ свѣсти и кѣто ѿ дълбокій сънъ пробуди, да ни отвори очите да видимъ, чинисмы были такива, каквыто смы сега, — чи смы сярѣчь имали и ныя държавный редъ, както сичките чловѣцы, и чи смы ѿ напѣятъ, сега бѣдны родъ, нѣко время имали такива достойни пастириначалницы, които сѣ, кѣто звѣзды, мѣжду сичките Славени, благодатны на премудрость тѣ духовнѣ зары, прѣскали! . . . а ми сега? . . . — второ, да подбуди другите по свѣтътъ честити Славени, нашите мии единокървни братія, да ся смыщляватъ